

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 28686

гр. София, 16.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав, в
закрито заседание на 16.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

като разглежда дело номер **9473** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на П. И. К. от [населено място], чрез адв. П. Й.
- САК срещу Мълчалив отказ на Областен управител на област С. по преписка с вх. ОА23-
5988/11.08.2025 г.

С Решение №396 от 06.01.2026 г., съдът е отменил мълчаливия отказ и е върнал преписката на
Областен управител на област С. за произнасяне по заявлението. С решението си, съдът е осъдил
ответната страна да заплати сторените по делото деловодни-разноски в размер на 1000 лева, като
в мотивите си е изложил съображения защо такива се дължат.

С касационна жалба - молба, вх. №815/12.01.2026 г., подадена от Областен управител на област С.
с правно основание чл.248, ал.1 от ГПК е направено искане за изменение на решението в частта
на присъдените разноски. Излагат се подробни съображения в подкрепа на искането.

Постъпила е писмен отговор по молбата на 15.07.2026 г., подаден от П. И. К., чрез адв. П. Й. -
САК, с която се моли молбата по чл.248, ал.1 от ГПК, подадена от Областен управител да бъде
отхвърлена като неоснователна. Изложени са подробни съображения.

Искането е допустимо, но разгледано по същество е неоснователно, по следните съображения:

Съгласно чл.143, ал.1 от АПК, когато съдът отмени оспорвания административен акт,
административният орган заплаща всички направени по делото разноски, включително
минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от
Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв; съответно съгласно чл.78, ал.8 ГПК –
юрисконсултско възнаграждение.

Отговорността за разноски е гражданско облигационно отношение, което произтича от факта на
неоснователно повдигнатия правен спор и се носи от страната, чието правно твърдение е
отречено със съдебния акт. Отговорността за разноски има санкционен характер срещу субекта,

предизвикал спора. Състои се в правото на едната страна да иска и задължението на другата да плати направените разноски на страната, в чиято полза е решено делото.

Както е изяснено в т.3 на Тълкувателно решение № 6/06.11.2013г. по дело № 6/2012г. на Общото събрание на Гражданската и Търговската колегии на Върховния касационен съд, при разглеждане на възражението по чл.78, ал.5 ГПК съдът следва да извърши преценка на фактическата и правна сложност на спора и ако след тази преценка се изведе несъответствие между размера на възнаграждението и усилията на защитата при упражняване на процесуалните права да намали договорения адвокатски хонорар.

Съгласно задължителното тълкуване, дадено с решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 25.01.2024г. по дело № С-438/22, въведеният с разпоредбата на чл.78, ал.5 ГПК праг на разноските за адвокатско възнаграждение - в размер не по-нисък от минималния в Наредба № 1/2004г. за възнагражденията за адвокатска работа (загл. изм. ДВ, бр.14/2025г.) следва да се смята за ограничение на конкуренцията с оглед на целта по смисъла на чл.101, §1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Посоченото разрешение означава, че при преценката си за размера на подлежащите на възстановяване разноски за адвокатско възнаграждение на страната, в чиято полза е разрешен спорът, и при приложение на разпоредбата на чл.78, ал.5 ГПК, съдът не е обвързан от минималните размери на адвокатското възнаграждение, посочени в Наредба № 1/09.07.2004г.

Размерите на адвокатските възнаграждения по Наредба № 1/09.07.2004г. могат да служат единствено като ориентир при определяне служебно на възнагражденията, но без да са задължителни за съда. Тези размери, подлежат на преценка от съда с оглед цената на предоставените услуги, като от значение следва да са: предмета на спора, интересът, видът и количеството на извършената работа и преди всичко фактическата и правна сложност на делото.

Вземайки предвид вида и характера на делото, защитаваният интерес, обемът на извършената процесуална дейност, фактическата и правна сложност на спора, съдът е определил размера на адвокатския хонорар за осъществената процесуална защита от адв. Й.. Както вече се изложи и съгласно решението на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438/22, националният съд е длъжен да откаже приложението на Наредба № 1/09.07.2004 г., ако определените минимални размери на адвокатските възнаграждения противоречат на правилата за конкуренция в Европейския съюз. Ако обаче, присъждането на поискания размер на адвокатско възнаграждение в минимален и над минимален размер е необходимо средство за постигането на легитимна цел от общ интерес и самата цел няма антиконкурентен характер, тогава съдът следва да приеме, че Наредбата е приложима и съвместима с чл.101, § 1 от ДФЕС във връзка с чл.4, § 3 от ДФЕС. Липсата на ограничаващ конкуренцията резултат не задължава съда да присъди адвокатско възнаграждение под минимума от 1 000, 00 (хиляда) лева по чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. Постигането на легитимната цел, да бъде възмезден адвокатския труд, не може да се противопостави на ниската правна и фактическа сложност на делото, тъй като ответникът е напълно наясно с трайната и непротиворечива съдебна практика по този вид дела. Определеното възнаграждение за процесуалната защита от 1 000,00 (хиляда) лева е справедливо и обосновано по см. на чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата и съдът не намира никаква причина, същото да бъде намалено.

Предвид горното, се формира извод за отсъствие на основания за уважаване на молбата по чл.

248, ал. 1 от ГПК.

Мотивиран така и на основание чл.248, ал.3 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, Административен съд-София град, II о., 83-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба по чл.248 от ГПК, за изменение на Решение №396 от 06.01.2026 г, в частта относно присъдените в полза на адвокат П. В. Й. - САК разноси в размер на сумата от 1 000 лева/511,29 евро.

Определението може до бъде обжалвано в седмодневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис.